

særlig opmærksom paa, at Ugebladene slippe billigt ved denne Metode, da deres Abonnementspris er forholdsvis billig. Men det burde netop ikke finde Sted, da postalt Arbejde, som skal være billigt Arbejde, skal være noget, som gentager sig og gentager sig og ikke rytmisk afbrydes. Men netop det ligger ikke for ved Ugebladene. I Regeringsforslaget synes jeg, der er givet saa gode Grunde for at blive ved de 5 og 10 Øre, at jeg ikke kan ønske disse Grunde bedre. Men den ærede Ordfører (Jerichow) kom ogsaa til at sige, hvad der laa bagved dette Forhold, idet han rent ud sagde, at dette Forslag beror kun paa Lovens finansielle Formaal. Jeg understregede denne Bemærkning af den ærede Ordfører. Det vil altsaa sige, at der i Virkeligheden ikke skal gennemføres en postal Ændring, den faar naturligvis en postal Karakter, men det, man vil, er en Ordning af finansiell Betydning.

Gaar jeg derefter til de anmeldte Blade, have vi ved Underændringsforslag Nr. 7 stillet et Forslag om, at man skal fra 5 Øre gaa ned til 2 Øre. Hvad det betyder for det enkelte Blad, at der indføres et Anmeldelsesgebyr af 5 Øre, havde jeg Lejlighed til at tale om ved første Behandling, saa det skal jeg ikke gentage nu, men jeg kan nøjes med atter her at gøre opmærksom paa, at hele Hemmeligheden er det finansielle. Der udkommer omtrent 3 Millioner Nummere af denne Art om Aaret, og regner man, at hvert Nummer skal koste 5 Øre, bliver det 150,000 Kr. Det er disse 150,000 Kr., der skulle tjenes, eller maaske, hvis Forholdene føre det med sig, Summen gaar ned til 100,000 Kr., men det er altsaa 100,000 à 150,000 Kr., der skulle tjenes. Herom siger nu den ærede Ordfører disse næsten gyldne Ord, at ogsaa denne Foranstaltning er noget finansielt, rent og skært, „rent og skært“, de Udtryk noterede jeg mig. Det er altsaa igen ikke noget, der gøres af postale Grunde. Jeg maa derfor foreslaa det høje Ting at stemme for Underændringsforslagene Nr. 4 og 7, skulle vi sige baade af postale og finansielle Grunde for ikke at overdrive, imod det Overskud, som vi ikke ønske skal komme frem af denne Lov.

Vi have dernæst under Nr. 11 foreslaaet et Maanedabonnement. Jeg skal erkende, at der kan anføres vigtige Grunde mod et Maanedabonnement. Naar vi dog ere gaaede med til at fastholde dette, er det naturligvis for det første, fordi der er en Rettesnor i det, at Regeringen oprindeligt selv har foreslaaet det, men dernæst

tror jeg, det er rigtigt, at mange Smaafolk ønske at have Adgang til saadant et Maanedabonnement. De kunne ligesom tage deres Skillinger op af Lommen og se den Maaned an, og saa kunne de vente, til hvad der indfinder sig i den næste. Ogsaa jeg tror, at det for mange Smaafolk er af saa stor Betydning, at det virkelig vil sige noget at fastholde dette Maanedabonnement, og derfor tillade vi os at anbefale det høje Ting at stemme for vort Underændringsforslag under Nr. 11.

Vi have saa stillet et Underændringsforslag under Nr. 9 om en Lokalporto for Tidender og Tidsskrifter. Meningen hermed er nærmest at rette en Forespørgsel til den højtærede Minister, om han vil være i Stand til at give Oplysning om, hvad et saadant Skridt vil forvolde Postvæsenet af Besvær og Bekostning, og hvorvidt man overhovedet vil kunne tænke sig at slaa ind paa en saadan Vej. Jeg skal udtale, at det ingenlunde er Hensigten stejlt at fastholde dette Ændringsforslag, det har netop Forespørgselsens Karakter. Men jeg skal tillade mig at vente med at tage Stilling nærmere til dette Ændringsforslag, indtil jeg har hørt den højtærede Ministers Svar.

Som sidste Punkt kommer jeg til Underændringsforslaget under Nr. 3, der angaar Pakkeporto. Denne betyder en ret væsentlig Forhøjelse fra den nuværende Pakkeporto. Det er svært — og det har jeg maaske Lov til at sige, da det ogsaa kneb for den ærede Ordfører, der har speciel Sagkundskab paa dette Omraade — at referere dette i en enkelt Sætning, men jeg tror, at jeg giver Tinget det bedste Indtryk af Forslaget ved at sige, at der sker en Nedsættelse af Pakkeporto for Pakker mellem 2½—3 kg, men i alle andre Tilfælde kommer der Forhøjelse af Porto, og saa er Karakteren af den hele Foranstaltning den, at der paaregnes en Merindtægt af 90,000 Kr. Her er man gaaet til, hvad man kunde kalde en Gruppeskala, eller hvis man vil være meget nøjeregnende, vil man kunne kalde det en Rateskala, den ene Gruppe efter den anden stiger i hvert Fald i Pris. Jeg kan imidlertid her ikke sige andet, end at selve dette Forslag forekommer mig uheldigt. Det gamle Princip: at lade Pakker naa en vis høj Vægt for en vis Pris og sige: Dem kan Postvæsenet omdele og befordre med en vis let Haand, og derfor skulle de have en vis fast Pris, forekommer mig netop at være det rigtige Princip. Naar man saa